

Ավետիք Իսահակյան

Երագիս մեջ ծովը տեսա

Երագիս մեջ ծովը տեսա,
Ծովը լազո՛ւր ու անդո՛րր,
Մենակ, մենակ, ափի վրա
Ընկած էի վիրավոր ...

Ծովն էր հևում մեղմ ու թալուկ՝
Մտորմունքի մեջ անծայր;
Եվ խոստում էր վերքըս խորունկ,
Իսկ ես՝ անհույս, ես՝ անչար:

Եվ հոգուս մեջ մի ձայն ծորեց,
Մի ձայն՝ քնքուշ, սուրբ սրտից. –
Ա՛խ, այն մայրս էր, կանչում էր ինձ
Հայրենիքիս ափերից ...

1898

Օդեսա